KISPAJTÁS

A lovászpatonai Forradalmi Nyomolvasók írják

Telt, múlt az idő, szálltak a napok és hónapok, a nagy augusztus huszadiki tábortüzet a honvédiskola hallgatóival együtt rendezték meg a pajtások. A nyolcadikos leányok a honvédekkel együtt eltáncolták az „Ecseri lakodalmas"-t, szép emléke ez a pajtásoknak.

A kalászgyűjtésben elért eredményért a pajtások az egész falu előtt dicséretben részesültek. Az állami gazdaság is megjutalmazta őket, amiért 70 katasztrális hold árpát gyomtalanítottak, majd 52 katasztrális hold napraforgót egyeltek ki. Az erdészettől 3000 darab facsemete elültetéséért kaptak jutalmat ebben az évben. Közben a sport is szépen fellendült a csapatban.

Az 1953. iskolai év is elérkezett, megnyíltak ismét a tudomány várának kapui. Ragyogó szeptemberi napon gyülekeztek az egyenruhás pajtások és a meghatott szülők a virággal feldíszített régi iskola udvarán és hűvös folyosóján.

Mint minden esztendőben, most is megtörténtek a csapatban a jelölések, a csapatgárda megválasztása, az előző évi csapatmunkáról, a táborozásról való beszámoló, és megkezdődött a szorgalmas felkészülés a tanítási órákra.

1953. október első hetében egy nagyszabású tanulmányi kiránduláson vett részt a csapat, megtekintettük Győrt, és ott több üzemet. A pajtások jól érezték magukat, és sokáig emlegették a látottakat. Különösen a finom fürdőzésnek örültek nagyon. El is határoztuk, hogy a tavaszra kelve el fogunk menni a gyönyörű Balatonra fürdőzni, gyűjtögették is a pajtások a pénzt a takarékba, de a kirándulásból nem lett semmi.

A novemberi munkatervbe felvett tantárgyi rajgyűlések igen szépen sikerültek. Ellentétben az előző évek gyakorlatával, amikor is előre betanult szövegeket mondottak el a pajtások, most már önálló kutatásainkra építettük fel az összejövetel anyagát. A raj összejöveteleken a tantestület valamennyi tagja szívesen vett részt, öröm volt nézni pajtásaink szép fejlődését.

Decemberben megtartottuk a hagyományos fenyőünnepet, melyre a díszeket minden esztendőben az őrsi foglalkozásokon az őrsi tagok készítették el, ki nem fogyva a kedves ötletekből. A szünetben a csapatgárdakiképzőn vettek részt a pajtások, majd szilveszter délután a nevelőikkel és a meghívott szülőkkel együtt vidám úttörő bál nálunk az évek óta bevett kedves hagyomány.

A téli szünetben sem pihennek a pajtások, a szülőknek segítenek, a téli sportok örömeinek hódolnak. Már rengeteg a jól korcsolyázó úttörőnk ebben az évben.

(Folytatjuk)

Síkoly Kongóból

Ma, amikor életharcát vívja Afrika népe, amikor szabadságot, függetlenséget, emberibb életet, kultúrát követeli, eszembe jut, hogy a kis néger gyerekek ügyében mi is tartottunk gyűlést. Ez akkor történt, amikor a sajtó, a rádió napok óta belesírta szívünkbe a kongói jajjkiáltásokat.

Ott ültünk a duruzsoló kályha tövében. Tizenkét-, tizenhárom éves gyermekek vettek körül. Jókedélyűek, csintalanok, és amolyan komolykodók is. Szeretem őket. Ha közéjük ülök, de sok mindenről is esik a szó!

Legutóbb a vasgyúró Gáspár Sándor megjegyzi:

— A rádióban ma ismét a kongóiakról volt szó. S tudjátok, amint hallgatom a véres eseményeket, egy kis néger síkolyát hallottam.

Bejelentését pillanatnyi csend követi. Senki sem mond ellen.

Képzeletünkben egyszerre ott termünk Afrikában. Tudják a földrajzot, a történelmet, mindegyiknek van mondanivalója.

— Hát miért nem lehet az, hogy — akár nálunk —, minden ember egyforma legyen? — szól közbe Horváth Panni. — He eljönne osztályunkba egy barnabőrű kisleány, mi nagyon örülnénk neki. Meg is csókolnánk. Nagyon barátságosak lennénk vele.

Horváth Lajos, a mosolygós „Csecse" sem hagyja magát:

— Ha hozzánk — a fiúkhoz, beülne egy kis néger, azon versenyeznénk, hogy ki mellé üljön.

Sándor barátunk képzeletében máris helikopterre ültette a kis feketét. Sümegre hozta. Mintha mikrofonba diktálná a nagy eseményt, teleszájjal mondja:

— Ámulva néztük őt. Szóbaelegyedtünk vele. Elmondta, hogy Kongóból jött. Kémes a szuk. Ülik őket a fehérek. Nagyon sajnálkoztunk rajta. Aztán bejött az iskolába. — Iskola és milyen szép — kiáltott fel. Ő még ilyent nem látott. Csillogott a szeme, amikor Egerszegi bácsi végigkalauzolta.

Kihallgatott. Senki sem nevetett. Mát nem történhetett volna így? Csak Bruckner Laci, a legkomolyabb törte meg a csendet.

— Legalább a címét kérdezted volna meg. Írni szeretnénk neki!

Ott, a meleg kályha tövében, tizenkét-, tizenhárom éves gyermekszívek gyúltak lángra. Ők meghallották a Kongói síkolyt.

— Eja —

JELENTJÜK...

Teljesül a 15 vállalás

A sármelléki 2864. sz. Petőfi Sándor úttörőcsapat jelenti:

— Minden hónapban értékeltük a nyomolvasói munka eredményét. A téli szünet első hetében az őrsök közös munkával összesítették az eddig végzett nyomolvasói munkát. Teljes összeállítását január végére végeztük el.

— Negyedévi konferencián értékeltük az úttörők eddigi munkáját. Megállapítottuk, hogy az elmúlt évekhez viszonyítva a legkevesebb intőt és rovót kaptak úttörőink.

— Külföldi csapattal a levelezés megkezdődött.

— A tavaly és tavalyelőtt kimaradt úttörőkkel a KISZ szervezetben találkoztak úttörőink, és beszélgettek a régi úttörők életéről. Ilyen találkozót több ízben is szerveztünk.

— Az ifjúvezetők létszáma tízre emelkedett. Szívesen jönnek a csapathoz munkát végezni. Ezzel megkönnyítik munkánkat is, mivel csapatunk létszáma 105 főre emelkedett a tavalyi 70-hez viszonyítva.

— Egy új kézilabdapályát építettek úttörőink a községi kultúrotthon parkjában.

— Az ősz folyamán három alkalommal voltunk a termelőszövetkezetben dolgozni. Az előirányzott 5 órát minden úttörő túlteljesítette, mivel fejenként 15 órát dolgoztak. Nyolcezer forint értékű természetbeni juttatást kapunk a termelőszövetkezettől a nyári táborozásra.

Szíjártó Endre csapatvezető

Nyílt levél
a Vegyipari Technikum KISZ szervezetéhez

KEDVES ELVTÁRSAK!

Úgy gondolom, hogy minden általános iskola VIII. osztályát és vezetőjét hetek óta izgalomban tartja a pályaválasztás problémája. Nem kis dolog megtalálni a helyes utat a nyolcadikos pajtásoknak.

A mi nyolcadik osztályos úttörőink segítséget kérnek a KISZ-től. Segítséget a nagyobb elvtársaiktól, hogy az ő útmutatásaik, tanácsaik a még helyesebb döntést eredményezzék. Tudjuk, hogy a KISZ szervezet védnökséget vállalt a vegyipar felett, ezért elsősorban a Vegyipari Technikum KISZ szervezetétől szeretnénk segítséget kapni.

Írjatok a mi (esetleg más iskola) nyolcadikos pajtásainknak, hogy milyen az az iskola, ahová Ti jártok, mit tanultok, hol tudtok majd — milyen beosztásban — elhelyezkedni, ha végeztetek! Hívjatok meg bennünket (esetleg más iskola nyolcadikosait is) bemutató kísérletre, mutassátok meg iskolátokat, tartsatok esetleg rövid tájékoztatást a pajtásoknak! Talán még abban is tudnátok segítséget adni, hogy a mi hiányos szertárunk egy-két nagyon fontos anyaggal gyarapodjék.

Elvtársak! Várjuk a segítséget, mert mi csak így tudunk Nektek segíteni, mellettetek állni, vegyiparunk szebb eredményeinek eléréséért végzett munkátokban.

GOPCSA VILMOS, tanár
a VIII. oszt. főnöke, Tótvázsony

„15 éves az úttörőmozgalom"

Mai rejtvényünk 3 feladatot tartalmaz:

1. Két úttörőbarát és a szemtelen legyecske...

Sanyi és Feri régi jóbarátok. A vidám nyarat is együtt töltötték a Megyei Vezetőképző táborban, Révfülöpön.

Ahogy tavasziasra fordult az idő, mindkettő meglepetésnek tartotta, hogy barátját meglátogatja. Sanyi Sárosdon lakott, Feri Rendeken. A két község egymástól 15 km távolságra van. A véletlen úgy hozta, hogy a két pajtás ugyanegy napon, de még ugyanazon pillanatban indult el otthonáról, a másik felé. Még az őrsi portyázások idején megszokták az egyenletes tempót, s most is pontosan 3 km-t *tettek meg óránként.*

Mikor Feri elindult, az üstökére telepedett kis légy is elrepült, *óránként 60 km-es sebességgel,* a szembejövő Sanyi felé.

Amikor találkozott vele, újra visszarepült Ferihez. Így repkedett a szemtelen legyecske addig, míg a fiúk találkoztak.

Kérdés, hogy hány km-t repült összesen a szemtelen legyecske? (Megfejtés: 5 pont.)

VÁLYOG, SÁS, PATKÓ, KACSA

A fenti szavakból szórejtvényünknek megfelelően illesszetek össze értelmes mondatot.
(Megfejtés: 5 pont.)

ÓÓÓÓÓÓÓR

Egyik kedves úttörőőrsünk neve szerepel feladványunkban.
(Megfejtés: 5 pont.)

A megfejtések beküldésének határideje: március 15.

A február 10-i számunkban megjelent kérdések helyes megfejtése a következő:

1. Piros színű váll-lapon 1 db 2 cm-es aranycsík a váll-lap szélétől 1 cm-re felvarrva. 2. Fehér váll-lapon 1 db 2 cm-es és 1 db 1 cm-es aranycsík, a váll-lap szélétől 1 cm-re felvarrva: a csíkok között 3 mm a távolság. 3. Zöld színű alapon ugyanaz, mint a megyei elnökség tagjainak. 4. Kék színű váll-lapon 3 db 1 cm-es aranycsík. Az első csík a váll-lap szélétől 5 mm-re felvarrva: a csíkok között a távolság 3 mm. 5. Kék színű alapon 1 db 1 cm-es aranycsík a váll-lap szélétől 1 cm-re felvarrva. 6. 3 db piros szalag, az ing bal zsebén, a középső szalagtól 1 és fél cm-re felvarrva. 7. Két db kék szalag a zseb középső varrásától 1—1 cm-re varrva. 8. 1 db piros szalag a beosztásnak megfelelő aranyozott zászlós díszjelvennyel. 9. 2 db kék szalag, középen az aranyozott kürttel. 10. Az ing bal zsebén középen, minden rangjelzés nélkül, az aranyozott dob. 11. Az ing jobb zsebe fölé varrva — újoncpróbás úttörőktől úttörővezetőkig. 12. Az ing jobb zsebének közepén, egy évig. 13. Az ing jobb zsebe felett, a zsebhajtóka és a melljelvény közötti részen. 14. Ezüstkoszorúban a Szövetség úttörőjelvénye, alatta a felirat, „Kiváló úttörőmunkáért". Az ing bal zsebe felett viseljük. 15. Középen a Szövetség úttörőjelvénye mögött, aranyozott horgony és két rézsútosan keresztbefektetett evezőlapát. A sötétkék paszportos fehér tányérsapkán középen elöl viselik, de készül gomolyuk-jelvény kivitelben is.

Szergej Mihalkov:

Az öntejű kecskegida

(3)

A tutaj már majdnem kész volt, belökték a vízbe. Még egy pillanat és már ringott is a hullámokon. A Nyulak csapata elrendezte a vitorlát. A vezérük a legbátrabb nyúl, Gyávafarkú volt. Ugyanakkor mindazok, kiknek szárnyuk volt, a levegőbe emelkedtek. Elsőnek emelkedtek a Darvak, utánuk a Vadkacsa, a Gólya és a Kócsag. Kört írtak le az erdő felett, háromszöget alkottak és a sziget felé repültek.

A rabló Farkasok evezői megszakítás nélkül dolgoztak. A Farkasok halkan beszélgettek egymással.

— Már közel van! — mondta az egyik. — Már nem messze!

— Nem szabadul meg tőlünk! — mondta a másik Farkas. — Nem szabadul!

— Mindjárt bekapjuk! — vicsorgott a harmadik rabló. — Bekapjuk!

De nem így történt! Észre sem vették a rablók, és máris rájuktámadtak a madarak. Az éles csőrük beledőfködött a Farkasok nyakába. A Darvakat váltotta a Gólya, őt pedig a Kócsag. A Farkasok sehova sem tudtak bújni a gerendákon. És megérkeztek a kissé elmaradt Pelikánok. Lassan repültek, mert kövekkel voltak megpakolva. Az egész súlyos terhüket a Farkasok fejére öntötték. Ezt már a rablók nem bírták. Fejüket fogva, orditottak a fájdalomtól, elvesztették az evezőiket és a vízbe estek. A bőrüket mentve, úszni akartak vissza, a part felé, de a hosszúcsőrű madarak feleltük keringve, nem engedték őket úszni, addig, amíg az utolsó rabló is mindörökre el nem tűnt a víz alatt.

Aztán a tutaj is kikötött a szigeten. A Gida örömében összecsókolta Gyávafarkút, szíve minden örömével ölelte magához a Nyulakat, egyenként. Rögtön, a tutajon, tábortüzet raktak a Nyulak, hogy a szegény Gida megszáradhasson és megmelegedjék.

(Folytatjuk.)

Ford.: Szántó József